

Gyakorolni a HITET

Írta: Karee Brown

Egyházi folyóiratok
Igaz történet alapján, magyar átdolgozás

„*Én meg fogom neked mutatni az én cselekedeteimből az én hitemet*” (Jakab 2:18).

Klári keményen és gyorsan cselezett a pályán. „*Most!*” – gondolta. Az ellenfél legmagasabb, leggyorsabb játékosa az egész mérkőzés alatt Klárit védte, de ezúttal éppen valaki mást védett. Itt volt Klári esélye!

Gyorsan elpördült egy másik játékostól, és megtámasztotta a lábát. Aztán felugrott és eldobta a labdát. A labda úszott a levegőben, miközben Klári lélegezni is elfelejtett. *Légyszi, menj be!*

A labda keresztülsuhant a hálón.

Klári összepacsizott a csapattagjaival. Gábor bácsi, az edzőjük, rápillantott a stopperre, és belefűjt a sípjába. „*Mára ennyi lesz az edzés! Szép munkát végeztetek! Holnap találkozunk. Pihenjétek ki magatokat, mert sokat fogunk sprintelni.*”

Klári felnyögött, és oda ment a holmijához. Aztán meglátta, hogy Gábor bácsi magához inti.

„*Figyelj, Klári!* – mondta. – Jó voltál ma. Látom, hogy nagyon keményen dolgozol az edzéseken, és büszke vagyok rád.”

„*Köszönöm!*” – mondta Klári széles mosollyal.

Még akkor is mosolygott, amikor kísértelt az anyukája autójához. Miközben hazafelé mentek, fejben

ILLUSZTRÁLTÁ: ELIZABET VUKOVIC

újra lepörgette azt az utolsó dobást. Különösen azt, ahogy a labda keresztülsuhant a hálón. Alig figyelt oda a konferenciái beszédre, amelyet Anya hallgatott.

De aztán valami megütötte a fülét. A beszélő azt mondta, „*muszáj időt szakítanunk arra, hogy aktívan gyakoroljuk a hitünket.*” Aktívan gyakorolni – ez úgy hangzott, mint amit a kosárlabdaedzésen hall az ember. „*Hogy lehet a hitet gyakorolni?* – gondolta Klári. – *Futsz veled? Vagy cselezel veled, mint egy labdával?*”

Odafordult Anyához. „*Hogy lehet a hitet gyakorolni?*” – kérdezte.

Anya mosolygott. „*Hogy leszel egyre jobb a kosárlabdában?*”

„*Gyakorolok* – felelte Klári. – Az edző megmondja, hogy mitől leszek jobb. És amikor a gyakorlatsorokat csináljuk, nagyon igyekszem helyesen végezni őket.”

„*És könnyű?*”

„*Nem!* – vágta rá Klári, és eszébe jutott, mennyire elfáradtak a lábai a sprintek végére. „*Rengeteget kell gyakorolnom.*”

Anya bólintott. „*Mennyei Atyánk azt szeretné, hogy legyen hitünk Benne, de ezen dolgoznunk kell. Módszereket is adott nekünk ahhoz, hogy gyakoroljunk és fejlődjünk.*”

„*Például?*”

„*Azt kéri, hogy beszélgessünk Vele imában. Egy kicsit olyan, mintha az edzőnk lenne. Szentírásokat ad nekünk. Ez az Ő a szabálykönyve. És prófétákat sugalmaz arra, hogy családi közös tanulásra buzdítsanak minket. A családjuk olyan, mint egy...*”

„*Mint a csapatunk!*” – vágott közbe Klári.

„*Pontosan! A családi csapatunk közösen működik és gyakorol – mondta Anya. – És mi történik, amikor gyakorolsz?*”

„*Jobb leszek*” – felelte Klári. Arra gondolt, hogy milyen jól esett az az utolsó dobás, miután heteken keresztül keményen gyakorolt az edzéseken.

„*Így van. A hitünk gyakorlásának is ez a lényege. Segít erősebbé tenni a bizonyosságunkat, és boldogabbá tesz bennünket.*”

Klári még soha nem gondolt így a hitre. Arról már hallott, hogy a hit olyan, mint egy mag. De soha nem gondolta volna, hogy olyan is lehet, mint a kosárlabda! Arra gondolt, hogy az edzőjük edzéstervet szokott készíteni nekik. „*Lehet, hogy én is készíthetnék egy edzéstervet* – gondolta magában –, *de ezt most a hithez!*” Amint hazaért, kerített egy nagy jegyzetfüzetet, és írni kezdett:

- Ima – reggel és este
- Szentírások tanulmányozása – mindennap
- Istentisztelet – minden vasárnap

Lehet, hogy a hit gyakorlása nem pontosan olyan, mint a kosárlabdaedzés, de a gyakorlás az gyakorlás. Melegséget és boldogságot érzett, ahogy a tervére nézett. Bízott Mennyei Atyában, és tudta, hogy Ő a segítségére lesz. ●

* Richard G. Scott: A hit gyakorlása legyen elsődleges fontosságú. *Liahóna*, 2014. nov. 92–95.